EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 22.10.2010
KOM(2010) 588 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

O VÝVOJI VÍZOVÉHO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU (VIS) V ROCE 2009
(předložená na základě povinnosti stanovené v článku 6 rozhodnutí Rady 2004/512/ES)

Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o vývoji Vízového informačního systému (VIS)

Zpráva o pokroku za období leden–prosinec 2009
(KOM(2010) 588 v konečném znění)

OBSAH

1. Úvod ... 3
2. Pokrok během sledovaného období ... 3
2.1. Vývoj centrálního systému – technické výstupy ... 3
2.2. Vývoj systému pro porovnávání biometrických prvků (BMS) ... 4
2.3. Příprava pracovišť a síť ... 4
2.4. Vnitrostátní plánování členských států ... 4
2.5. Změna harmonogramu VIS ... 5
2.6. Spuštění systému na konzulátech a hraničních přechodech na vnějších hranicích ... 6
3. Řízení projektu ... 7
3.1. Právní rámec VIS ... 7
3.2. Řízení projektu Komisí ... 8
3.2.1. Plánování a rozpočet ... 8
3.2.2. Řízení rizik ... 8
3.2.3. Řídící rada projektu ... 9
3.3. Přátelé VIS ... 9
4. Závěr ... 10
5. Příloha: Pracovní skupiny VIS ... 11
5.1. Výbor pro SISVIS ... 11
5.2. Schůze národních projektových manažerů VIS ... 11
5.3. Rada pro řízení změn (CMB) ... 11
5.4. Poradní skupina pro testování (TAG) ... 11
5.5. Skupina odborníků pro elektronickou poštu VIS Mail (VIS MEG) ... 11

1. ÚVOD

Komise v souladu s článkem 6 rozhodnutí Rady 2004/512/ES ze dne 8. června 2004 o zřízení Vízového informačního systému (VIS)[1] předkládá Radě a Evropskému parlamentu šestou zprávu o pokroku týkající se vývoje Vízového informačního systému (VIS)[2]. Zpráva se týká práce Komise v období od ledna do prosince 2009.

Pokud jde o testování shody s členskými státy a vývoj většiny vnitrostátních systémů, projekt VIS pokračoval bez problémů. Do konce roku 2009 bylo u 22 ze stávajících 25 států přidružených k Schengenu testování shody ukončeno se 100% mírou úspěšnosti. Před konečnou fází testování v roce 2010 zbývá provést testy shody pouze u několika málo členských států.

V roce 2009 se však objevily problémy při testech VIS na centrální úrovni. Technický vývoj VIS a systému pro porovnávání biometrických prvků (BMS) vstoupil v dubnu 2009 do druhé ze čtyř testovacích fází – testování systémového řešení. Při prvním pokusu o provedení testu nesplnil hlavní smluvní dodavatel výstupní kritéria, což si během sledovaného období vyžádalo provedení druhé a třetí testovací fáze. Prodlevy při testech systémového řešení ovlivnily začátek následných testovacích fází za účasti členských států.

Na změnu harmonogramu projektu měly současně dopad i další faktory, včetně značné prodlevy na vnitrostátní úrovni přinejmenším u jednoho členského státu. Nebylo proto možno dodržet cílové datum pro uvedení VIS do provozu, stanovené na prosinec 2009.

Po představení skupině „Přátelé VIS“ a Strategickému výboru pro přistěhovalectví, hranice a azyl (SCIFA) v listopadu 2009 byl dne 30. listopadu 2009 předložen Radě ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci nový celkový harmonogram:

- zahájení provozního testování systémů – únor 2010
- předběžný test shody systémů – září 2010
- test připravenosti centrálního systému – říjen 2010
- zahájení provozu VIS – prosinec 2010.

2. POKROK BĚHEM SLEDOVANÉHO OBDOBÍ

2.1. Vývoj centrálního systému – technické výstupy

Na základě dohody, jíž bylo v prosinci 2008 dosaženo ohledně provedení čtyř funkčních změn požadovaných členskými státy, bylo nutno aktualizovat dokument pro ovládání rozhraní (ICD) i podrobné technické požadavky. V březnu 2009 byla schválena konečná verze ICD 1.82. Jedná se o technické požadavky použité členskými státy při vývoji vlastních vnitrostátních systémů, aby je bylo možno propojit s VIS. Podrobné technické požadavky byly dokončeny, oficiálně je však lze schválit až po vyřešení dosud projednávaných

[1] Úř. věst. L 213, 15.6.2004, s. 5.

[2] Pokud jde o pátou zprávu, viz zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o vývoji Vízového informačního systému (VIS) v roce 2008, KOM(2009) 473 v konečném znění ze dne 15. září 2009.

bezpečnostních otázek, jež je naplánováno na polovinu roku 2010. Několikrát byl aktualizován simulátor na CD, naposledy v září.

2.2. Vývoj systému pro porovnávání biometrických prvků (BMS)

BMS, který bude VIS poskytovat služby v oblasti porovnávání otisků prstů, byl ve sledovaném období z velké části zaveden podle projektového plánu a v březnu 2009 proběhl úspěšně test systémového řešení pro BMS. Od tohoto okamžiku systém podporoval testy systémového řešení VIS a současně prováděl vlastní provozní testování systému, a to bez potíží až do listopadu, kdy se objevily určité provozní problémy. Šlo mimo jiné o prodlevu při přepnutí BMS během testů zajištění VIS proti výpadku, záležitosti týkající se databáze Oracle a provozní výkonnost BMS. U každé záležitosti byly určeny základní příčiny, které byly spolu s přijatými řešeními předloženy členským státům. Členské státy nadále používaly rovněž softwarové balíčky poskytnuté dodavatelem BMS, a to ve svých zařízeních pro získávání otisků prstů, jakož i na internetovém portálu BMS pro zavádění biometrických prvků na svém území.

Po diskusích během schůze Výboru pro SISVIS (ve složení pro VIS) přijala Komise v říjnu 2009 rozhodnutí[3], kterým se stanoví specifikace pro rozlišení a využití otisků prstů za účelem biometrické identifikace a ověřování ve vízovém informačním systému.

2.3. Příprava pracovišť a síť

V průběhu roku 2009 byli zaměstnanci centrální jednotky ve Štrasburku a záložní centrální jednotky v Salcburku proškoleni s ohledem na používání a údržbu zařízení VIS.

V roce 2009 zbývalo síť nainstalovat pouze ve dvou členských státech. Hlavní projekty pro rok 2009 týkající se sítě zahrnovaly zajištění činnosti „mechanismu pro případ výpadku“ pro přechod z hlavního na záložní pracoviště a zřízení serveru pro elektronickou poštu VIS Mail. Tento mechanismus je nezbytný v případě výpadku vnitrostátního systému a dočasného převzetí činnosti záložním systémem. Mezi březnem a červencem bylo dokončeno zavádění sítě na jedno hlavní a tři záložní pracoviště v členských státech. Do října byl v pěti členských státech úspěšně proveden „zkušební výpadek“. V dalších devíti členských státech je dosud třeba určit vhodné technické řešení. V členských státech, které o toto řešení projevily zájem, budou zkoušky výpadku pokračovat.

2.4. Vnitrostátní plánování členských států

Kromě dostupnosti centrálního VIS je hlavní podmínkou pro zprovoznění systému pokrok vnitrostátních projektů. Stav pokroku v jednotlivých členských státech se liší podle odlišných podmínek, v nichž se nacházejí.

Prostřednictvím mechanismu pro podávání měsíčních zpráv, který byl vyvinut v rámci skupiny „Přátelé VIS“ (viz oddíl 3.2.4.), většina členských států shodně uváděla, že se jim daří plnit včas stanovené kroky. Ze zpráv je však rovněž zřejmé, že některé členské státy měly s vývojem svého vnitrostátního systému potíže. Velká většina členských států však úspěšně dokončila testy shody a je připravena na zahájení provozního testování systémů a předběžný

[3] Rozhodnutí Komise ze dne 9. října 2009, kterým se stanoví specifikace pro rozlišení a využití otisků prstů za účelem biometrické identifikace a ověřování ve vízovém informačním systému (Úř. věst. L 270, 15.10.2009).

test shody systémů. Do konce sledovaného období provedlo své testy shody podle původního plánu 22[4] z celkem 25 stávajících členských států a zemí přidružených k Schengenu.

V roce 2009 pozvala agentura FRONTEX odborníky z členských států do Varšavy, aby se zúčastnili řady workshopů týkajících se VIS. Tyto workshopy se konaly za účasti zástupců 26 členských států a zemí přidružených k Schengenu a jejich cílem bylo poskytnout pomoc při zavádění VIS, a to podporou sdílení zkušeností mezi členskými státy. Výsledky workshopů, které byly představeny na setkáních skupiny „Přátelé VIS“, jakož i na poslední schůzi národních projektových manažerů ve sledovaném období, prokázaly, že se členské státy na vnitrostátní úrovni dosud nacházejí v různých fázích vývoje projektu, a umožnily zjistit řadu problémů a přijmout následná opatření.

2.5. Změna harmonogramu VIS

Ke změně harmonogramu projektu VIS došlo kvůli prodlevám na centrální i vnitrostátní úrovni.

Centrální úroveň

Na centrální úrovni zahájil hlavní smluvní dodavatel dne 20. dubna 2009 testy systémového řešení. Hodnocení výsledků testů systémového řešení v polovině června naznačilo, že kvůli různým technickým problémům týkajícím se funkčních i jiných aspektů systému nebyla splněna výstupní kritéria. Bylo zřejmé, že testy systémového řešení nebudou dokončeny do července 2009, kdy bylo naplánováno zahájení provozního testování systému. Fáze testování systémového řešení byla proto prodloužena do konce září 2009. Ve své oficiální zprávě o testování systémového řešení hlavní smluvní dodavatel tvrdil, že výstupní kritéria byla splněna, a to navzdory hodnocení Komise, smluvního partnera odpovědného za zajištění kvality, jakož i odborníků členských států v poradní skupině pro testování (TAG).

V říjnu navrhl hlavní smluvní dodavatel provést určitá nápravná opatření, aby mohly být splněny požadavky na výkonnost systému, a omezit dohodu o úrovni služeb s ohledem na výkonnost. Členské státy posoudily dopad těchto opatření na vnitrostátní systémy a na konci sledovaného období souhlasily s tím, aby hlavní smluvní dodavatel tato opatření provedl. Současně bylo dohodnuto, že nápravná opatření budou oddělena od diskuse o omezení dohody o úrovni služeb. Jakmile budou nápravná opatření provedena a otestována, hlavní smluvní dodavatel předloží znovu návrh smlouvy o úrovni služeb. Do konce sledovaného období nebyla tato nápravná opatření dosud plně provedena a otestována.

Do doby schválení nápravných opatření odborníky členských států zatím pokračoval hlavní smluvní dodavatel ve svém úsilí o odstranění blokujících technických problémů a v listopadu předložil novou zprávu o testování systémového řešení. Ačkoliv se výsledky zlepšily, dosud nebyly uspokojivé, zejména co se týká aspektů výkonnosti. Do konce sledovaného období proto nebyla výstupní kritéria testování systémového řešení splněna. V důsledku toho byly uloženy smluvní pokuty.

Vnitrostátní úroveň

[4] Lichtenštejnsko z technického hlediska rovněž dokončilo testy shody, dosud však schengenské *acquis* neuplatňuje.

Pokud jde o vnitrostátní úroveň, Komise se v roce 2009 rovněž dozvěděla, že se jeden členský stát potýká při vývoji vnitrostátního systému s významnými potížemi při plnění smluvních podmínek a že nebude připraven na připojení k VIS do konce roku 2010. Tento členský stát dosud nepotvrdil termín testování shody. Ve dvou dalších členských státech došlo při vývoji vnitrostátního systému k určitým prodlevám méně závažné povahy. Aby bylo možno zahájit provoz, musí být k VIS připojeny všechny členské státy. Prodleva v jednom členském státě má proto bezprostřední vliv na datum uvedení VIS do provozu.

Všechny tyto záležitosti ovlivnily plánované datum zahájení provozu VIS a bylo nutno vypracovat nový harmonogram. Hlavní prvky nového hlavního harmonogramu projektu VIS byly v listopadu a prosinci představeny ve výboru SCIFA a na zasedání Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci. Rada vzala na vědomí nový harmonogram, který udává, že po schválení předběžného testu shody systému bude centrální systém připraven v říjnu 2010. Kvůli významnému zpoždění v jednom členském státě a kvůli prodlevám způsobeným hlavním smluvním dodavatelem, pokud jde o testování systémového řešení, však nebude možno uvést VIS do provozu do prosince 2010.

2.6. Spuštění systému na konzulátech a hraničních přechodech na vnějších hranicích

Podle přijatého vízového kodexu budou členské státy na svých konzulátech získávat biometrické identifikátory sestávající ze zobrazení obličeje a z otisků deseti prstů žadatelů o víza. Při přípravě na spuštění systému na konzulátech pokračovalo několik členských států na řadě konzulátů v testech získávání biometrických prvků u žádostí o vízum. Pilotní projekt získávání, uchovávání a ověřování biometrických údajů žadatelů o víza (BIODEV II) probíhal až do druhého čtvrtletí roku 2009 a několik málo zúčastněných členských států pokračovalo v testování postupů získávání biometrických prvků v průběhu celého roku 2009 v zájmu zvýšení kvality získaných otisků prstů.

Výsledky ukázaly, že pro získání kvalitních otisků prstů žadatelů o víza je nutné dobře vyškolit příslušné pracovníky a případně odebírat otisky prstů několikrát, aby se snížilo procento neúspěšných pokusů. Většina členských států již vybavila své konzuláty v severní Africe tak, aby byly schopny pořizovat otisky prstů a fotografie žadatelů o víza, a je připravena vybavit konzuláty v dalších regionech.

Na schůzích Výboru pro SISVIS v průběhu roku 2009 probíhala intenzivní jednání týkající se určení prvních regionů. V souladu s článkem 48 nařízení o VIS[5] určí Komise pořadí regionů pro spuštění VIS na konzulátech, a to na základě tří kritérií: nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví, ohrožení vnitřní bezpečnosti členských států a proveditelnost shromažďování biometrických údajů ze všech míst v daném regionu. Po několika měsících jednání bylo dne 30. listopadu 2009 přijato rozhodnutí Komise[6], kterým se stanoví první regiony pro zahájení provozu VIS. Prvním regionem bude severní Afrika, poté bude následovat Blízký východ a oblast Perského zálivu. Další regiony pro spuštění VIS budou určeny zvláštními rozhodnutími po dalším vyhodnocení, které se uskuteční v souladu s výše uvedenými kritérii.

---

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) – Úř. věst. L 218, 13.8.2009, s. 60.

[6] Rozhodnutí Komise ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví první regiony pro zahájení provozu Vízového informačního systému (VIS) (Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 62).

Pokud jde o víza vydaná na vnějších hranicích, má se za to, že hraniční přechody na vnějších hranicích představují zvláštní region. Získávání a přenos údajů z hranic do VIS proto začnou, jakmile členské státy Komisi oznámí, že provedly nezbytná technická a právní opatření k získávání a přenosu údajů do VIS ze všech žádostí o víza vyřízených na jejich hraničních přechodech na vnějších hranicích.

3. ŘÍZENÍ PROJEKTU

3.1. Právní rámec VIS

V únoru a květnu 2009 byly přijaty a zveřejněny právní nástroje potřebné před zahájením provozu VIS, a to změny Schengenského hraničního kodexu[7] a Společné konzulární instrukce[8]. Změna Schengenského hraničního kodexu stanoví, že využívání VIS při vstupních kontrolách na vnějších hranicích bude povinné po uplynutí dvaceti dnů od zahájení provozu v prvním regionu. Využívání VIS by mělo umožnit systematické vyhledávání ve VIS pomocí čísla vízového štítku v kombinaci s ověřením otisků prstů. V průběhu tříletého přechodného období by však mělo být možné, aby členské státy využívaly VIS bez ověřování otisků prstů. Změna Společné konzulární instrukce byla nezbytná v zájmu stanovení právního rámce pro získávání biometrických identifikátorů, včetně ustanovení o organizaci přijímání a zpracovávání žádostí o víza. Tato ustanovení jsou začleněna do vízového kodexu[9] přijatého v červenci, který zrušuje Společnou konzulární instrukci a je uplatnitelný ode dne 5. dubna 2010.

Ve sledovaném období byla v rámci postupu projednávání ve výborech přijata řada rozhodnutí Komise souvisejících s VIS. V květnu 2009 bylo přijato rozhodnutí Komise o specifikacích mechanismu pro výměnu elektronických zpráv VIS Mail[10], které nahradí mechanismus konzultace VISION. V říjnu 2009 bylo přijato druhé rozhodnutí o biometrických prvcích[11], týkající se rozlišení a využití otisků prstů za účelem identifikace a ověřování ve VIS a systému pro porovnávání biometrických prvků (BMS). Rozhodnutí Komise[12], kterým se stanoví první regiony pro zahájení provozu VIS, bylo přijato dne

---

7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 81/2009 ze dne 14. ledna 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 562/2006, pokud jde o využití Vízového informačního systému (VIS) podle Schengenského hraničního kodexu (Úř. věst. L 35, 4.2.2009, s. 56).

8 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 390/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se mění Společná konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady v souvislosti se zavedením biometrických prvků, včetně ustanovení o organizaci přijímání a zpracování žádostí o víza (Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 1).

9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

10 Rozhodnutí Komise 2009/377/ES ze dne 5. května 2009, kterým se přijímají prováděcí opatření k mechanismu konzultace a dalším postupům uvedeným v článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) (Úř. věst. L 117, 12.5.2009).

11 Rozhodnutí Komise ze dne 9. října 2009, kterým se stanoví specifikace pro rozlišení a využití otisků prstů za účelem biometrické identifikace a ověřování ve vízovém informačním systému (Úř. věst. L 270, 15.10.2009).

12 Rozhodnutí Komise ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví první regiony pro zahájení provozu Vízového informačního systému (VIS) (Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 62).

30. listopadu 2009 současně s rozhodnutím o technických prováděcích opatřeních[13], kterým se stanoví různé operace zpracovávání údajů ve VIS.

V roce 2010 zbývá přijmout jeden legislativní nástroj týkající se bezpečnosti ve VIS.

3.2. Řízení projektu Komisí

3.2.1. Plánování a rozpočet

Celkové dostupné prostředky na závazky pro VIS v roce 2009 činily 38,3 milionu EUR. Hlavní složky výdajů se v roce 2009 týkaly přípravy dalších biometrických prvků, externí pomoci při řízení projektu a zajišťování kvality, nákladů na provoz ve fázi vývoje a testování a změn VIS (především kvůli žádostem členských států o změnu). Do konce sledovaného období bylo využito 74,65 % celkových prostředků na závazky pro VIS a 76,53 % prostředků na platby. Rozpočtová linie pro VIS má číslo 18.02.05.

Prostředky na závazky a na platby pro VIS na rok 2009

Dostupné prostředky na závazky	Využito[14]	Celkem %	Dostupné prostředky na platby	Využito	Celkem %
38 315 328,00 EUR	***28 601 077,00 EUR***	***74,65 %***	***27 216 095,14 EUR***	***20 828 088,00 EUR***	***76,53 %***

Komise informovala hlavního smluvního dodavatele o uložení pokut ode dne 15. června 2009, a to kvůli jeho neschopnosti úspěšně dokončit testy systémového ověření ve stanovené lhůtě a v rámci smluvních povinností. Celková výše pokut doposud činí 7,6 milionu EUR.[15]

3.2.2. Řízení rizik

V průběhu sledovaného období se poněkud změnila metodika řízení rizik, jelikož v roce 2009 se konaly pouze tři schůze řídící rady projektu VIS. Toto fórum bylo původně využíváno k projednání rizik s členskými státy a hlavním smluvním dodavatelem. Ve druhém čtvrtletí sledovaného období se přístup založený na třech samostatných úrovních rizik změnil a místo toho Komise každý měsíc označila nejdůležitější rizika projektu a informovala o nich členské státy na měsíčních schůzích národních projektových manažerů.

V rámci skupiny „Přátelé VIS“ dále navrhlo švédské předsednictví vytvoření konsolidovaného seznamu rizik; Komise s předsednictvím spolupracovala na určení hlavních rizik a jejich zařazení do kategorií podle jejich dopadů na projekt. Rizika jsou každý měsíc upravena podle případných změn závažnosti jejich dopadů. U každého rizika jsou určena

---

[13] Rozhodnutí Komise ze dne 30. listopadu 2009, kterým se přijímají technická prováděcí opatření, pokud jde o vkládání údajů a propojování souborů žádostí, přístup k údajům, změny, vymazávání a předčasné vymazávání údajů a vedení záznamů operací zpracování údajů ve Vízovém informačním systému (VIS) a přístup k nim (Úř. věst. L 315, 2.12.2009, s. 30).

[14] Předloha rozpočtu na rok 2011, kterou přijala Komise dne 27. dubna 2010, stanoví pro rok 2009 využitou částku prostředků na závazky ve výši 37 601 077 EUR. Kvůli posunům termínů u některých projektových činností, které byly původně naplánovány na rok 2009, bylo nutno pro využití v roce 2010 předem vyčlenit částku ve výši 9 000 000 EUR.

[15] Dne 30. března 2010 byl vydán inkasní příkaz s přesnou částkou pokuty (7 635 000 EUR).

opatření k jeho snížení. Tato rizika a odpovídající opatření poté předsednictví předloží členským státům v rámci setkání skupiny „Přátelé VIS“, na nichž jsou tyto záležitosti otevřeně a transparentně projednány.

Komise vede rovněž rejstřík činností na vysoké úrovni a sleduje jejich provádění.

Na konci roku 2009 byla nejkritičtější zjištěná rizika tato: i) nedodání VIS včas z technických, právních nebo smluvních důvodů a možný dopad na dobrou pověst, ii) potíže při plánování zdrojů a finančních prostředků na centrální úrovni i na vnitrostátní úrovni kvůli dalším prodlevám při zahájení provozu VIS, iii) nebezpečí, že nebude dosaženo původních požadavků na výkonnost, a iv) smluvní dopad SIS II na VIS. První tři rizika jsou stálá, zatímco závažnost čtvrtého rizika se na konci sledovaného období snížila. U všech rizik byla určena opatření k jejich snížení a Komise, členské státy a hlavní smluvní dodavatel úzce spolupracují při omezování dopadů těchto rizik na projekt.

Navzdory nápravným opatřením, které Komise přijala, bylo zřejmé, že se hlavnímu smluvnímu dodavateli nepodaří splnit původně dohodnuté požadavky týkající se úrovně výkonnosti, a z tohoto důvodu se očekávalo, že problémy související s testováním systémového řešení budou v roce 2010 přetrvávat.

3.2.3. Řídící rada projektu

V roce 2009 se řídící rada projektu sešla dvakrát na počátku roku, aby projednala záležitosti spojené s řízením a rizika projektu VIS se zúčastněnými stranami, hlavním smluvním dodavatelem a smluvním partnerem odpovědným za zajištění kvality i s členskými státy, které zastávaly nebo budou zastávat předsednictví. Třetí zasedání řídící rady projektu se konalo v prosinci za účasti hlavního smluvního dodavatele a Komise a jeho cílem bylo projednat stav testování systémového řešení, žádosti o změnu nápravných opatření, budoucí žádosti o změnu týkající se omezení dohody o úrovni služeb a změny smlouvy tak, aby zahrnula činnosti pro přípravu provozního řízení.

3.3. Přátelé VIS

V průběhu sledovaného období se skupina „Přátelé VIS“ sešla devětkrát – čtyřikrát během českého předsednictví (první pololetí 2009) a pětkrát v rámci švédského předsednictví (druhé pololetí 2009). Neformální schůzky na vysoké úrovni poskytly fórum, v jehož rámci bylo možno transparentně projednat všechny záležitosti související s VIS. Program jednání stanovilo předsednictví v koordinaci s Komisí a generálním sekretariátem Rady. Témata obvykle zahrnovala informace o aktuálním stavu VIS, předložené Komisí, nový mechanismus podávání zpráv o pokroku na vnitrostátní úrovni, spouštění VIS na konzulátech v prvních regionech, možnost přípravy informační kampaně na centrální úrovni, řízení rizik a workshopy týkající se VIS uspořádané agenturou FRONTEX.

V rámci skupiny „Přátelé VIS“ byl vytvořen nový mechanismus podávání zpráv ve formě dotazníku jako nástroj pro sledování pokroku příprav členských států v technických, konzulárních a hraničních záležitostech. Tento nástroj nahradil měsíční zprávy o pokroku, které obvykle vypracovávali národní projektoví manažeři VIS. Dotazník byl rozdělen na stálé otázky a otázky týkající se stavu ke konci sledovaného období. Otázky se týkají celkové technické přípravy s ohledem na vývoj vnitrostátního systému, konzulárních příprav na spuštění v prvních regionech a hraničních příprav v souvislosti s ověřováním biometrických prvků ve VIS. V dotazníku jsou obsaženy rovněž konkrétnější otázky týkající se školení a dalších kroků. Několik členských států neuvedlo jednoznačné lhůty pro provedení

konkrétních kroků, takže si Komise nemohla vytvořit úplnou představu o pokroku ve všech členských státech.

Předsednictví a Komise vyhotovují každý měsíc před schůzkou konsolidovaný seznam rizik a deset aktuálně největších rizik projektu je rozděleno do kategorií podle závažnosti jejich dopadů.

Na schůzkách v rámci skupiny „Přátelé VIS“ v prvním pololetí roku 2009 bylo projednáváno uspořádání informační kampaně na centrální úrovni. Diskuse však byla odložena kvůli prodlevě v původně plánovaném zahájení provozu a kvůli právním povinnostem Komise týkajícím se poskytování informací žadatelům o víza, jak jsou stanoveny ve vízovém kodexu.

Proběhly intenzivní diskuse o určení pořadí prvních regionů pro spuštění VIS na konzulátech. Úvahy skupiny byly využity při přípravě jednotlivých předloh příslušného rozhodnutí před obdržením kladného stanoviska Výboru pro SISVIS.

4. ZÁVĚR

V průběhu sledovaného období (leden–prosinec 2009) přijala Komise čtyři prováděcí opatření pro VIS, včetně rozhodnutí, kterým se stanoví první regiony pro zahájení provozu VIS.

Daný rok se vyznačoval intenzivním testováním, během něhož velká většina členských států úspěšně dokončila testy shody, což je předpoklad pro zahájení konečné testovací fáze před uvedením VIS do provozu.

Na centrální úrovni vstoupil v dubnu 2009 technický vývoj VIS do druhé ze čtyř testovacích fází, testování systémového řešení. V této fázi se hlavní smluvní dodavatel setkal s řadou technických problémů (funkčních i jiných), které se týkaly výkonnosti systému.

Na vnitrostátní úrovni oznámil jeden členský stát významné smluvní problémy při vývoji svého vnitrostátního systému. Tyto problémy dotyčnému členskému státu neumožní připojit se k VIS do prosince 2010.

Radě ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci byl v listopadu 2009 předložen nový celkový harmonogram, který by měl vést k plánovanému zahájení provozu VIS v prosinci 2010. Všechny strany účastnící se projektu potvrdily svůj závazek úzce spolupracovat při uvádění VIS do provozu.

Komise zároveň pravidelně informovala Výbor Evropského parlamentu pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o vývoji a současném stavu projektu VIS a bude tak činit i nadále.

5. PŘÍLOHA: PRACOVNÍ SKUPINY VIS

5.1. Výbor pro SISVIS

V roce 2009 se uskutečnilo pět schůzí Výboru pro SISVIS ve složení pro VIS[16], na nichž byly projednány čtyři předlohy rozhodnutí Komise. Na těchto schůzích se konkrétně diskutovalo a hlasovalo o předlohách rozhodnutí Komise týkajících se specifikací elektronické pošty VIS Mail, prvních regionů pro spuštění VIS, specifikací pro rozlišení a využití otisků prstů za účelem biometrické identifikace a ověření ve VIS a technických prováděcích opatření; ve všech případech bylo vydáno kladné stanovisko. Výbor bude v roce 2010 odpovídat za přijetí zbývajících rozhodnutí týkajících se VIS, která musí být přijata postupem projednávání ve výborech.

5.2. Schůze národních projektových manažerů VIS

Ve sledovaném období uspořádaly útvary Komise jedenáct schůzí odborných skupin, jichž se účastnili národní projektoví manažeři jednotlivých členských států a jejichž účelem bylo projednat stav projektu VIS na centrální úrovni, technické podrobnosti, otázky související s plánováním, rizika a činnosti na centrální a vnitrostátní úrovni projektu.

5.3. Rada pro řízení změn (CMB)

Rada pro řízení změn, poradní pracovní skupina Výboru pro SISVIS (ve složení pro VIS), se v roce 2009 sešla pouze v lednu a v březnu. Rada pro řízení změn vydala doporučení pro řízení konfigurace VIS ve vývojové fázi, včetně testování, a projednala rovněž žádosti o změny.

5.4. Poradní skupina pro testování (TAG)

Poradní skupina pro testování, poradní pracovní skupina Výboru pro SISVIS (ve složení pro VIS), se vzhledem k období intenzivního testování v průběhu sledovaného období scházela poměrně často nebo pořádala konferenční hovory. Poradní skupina pro testování zajišťuje, aby se při projednávání a řešení problémů souvisejících s testováním používal strukturovaný postup, a poskytuje poradenství pro dokončení testování VIS. Vydává doporučení ohledně testování VIS ve všech testovacích fázích, zejména ve fázích, na nichž se přímo podílejí členské státy.

5.5. Skupina odborníků pro elektronickou poštu VIS Mail (VIS MEG)

Během celého sledovaného období se každý měsíc konala schůze skupiny na podporu zavádění komunikačního mechanismu VIS (elektronické pošty VIS Mail).

V roce 2009 bylo dosaženo významného pokroku při testování a připojování členských států k tomuto komunikačnímu mechanismu. V průběhu tohoto sledovaného období byl zřízen centrální poštovní server a členové skupiny pro VIS Mail se shodli na tom, že tento server byl dostatečně otestován a že bylo prokázáno jeho fungování v souladu se základními požadavky.

---

[16] Zřízen čl. 51 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II).

Co se týká zavádění v jednotlivých členských státech, všech 25 zúčastněných členských států bylo připraveno na dokončení první fáze VIS Mail, aby mohla začít fungovat společně s VIS.

V lednu 2009 byla Výboru pro SISVIS (ve složení pro VIS) předána předloha rozhodnutí Komise[17] o specifikacích mechanismu pro výměnu elektronických zpráv VIS Mail a výbor vydal na této schůzi kladné stanovisko ohledně rozhodnutí. Rozhodnutí bylo Komisí přijato dne 5. května 2009.

Práce Komise a členských států na elektronické poště VIS Mail se uskutečňuje ve spolupráci s dodavatelem sítě a poradenství poskytuje smluvní partner pro podporu a zajištění kvality.

[17] Rozhodnutí Komise ze dne 5. května 2009, kterým se přijímají prováděcí opatření k mechanismu konzultace a dalším postupům uvedeným v článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS).